घो ऽञौ ञेः शब्दाशनगतिज्ञार्थाढग्रहदृशश्रोर् अखादनीक्रन्दायशब्दायह्वा-
दासूतघवह्वाहिंसाभक्षो हृकृमाभिवादिदृशस्तु वा ॥ ५ ॥

अज्यन्तानां शब्दार्थादीनां यो घः । स ज्यन्तानां ढं स्यात् । न तु खा-
दादेः । ह्रादेस्तु वा ।

गेयमध्यापयद्गोपान्याज्ञिकान्नमभोजयत् ।
स्वधामागमयच्चत्रून्भक्तांस्तत्त्वमबोधयत् ॥
धर्ममस्थापयद्विष्णुर्वेदानग्राहयद्विधिम् ।
दैत्यानदर्शयच्चक्तिं वेणुमाश्रावयच्च गाः ॥

खादादेस्तु ।

रक्षांस्यखादयदनाययदूर्ध्वलोक-
माक्रन्दयत्कपिभिराययदाशु रामः ।
शब्दाययत्रिपुमजूह्वदादयच्च
शैलानवाहयदभक्षयदिष्टभक्ष्यम् ॥

सारथिघहिंसार्थयोस्तु ।

वाहानवाहयत्पार्थमरींश्चाभक्षयद्धरिः ।
शैलानहारयत्कीशानृक्षैर्वृक्षानजीहरत् ॥
कपीनकारयत्सेतुं वानरैरपि राघवः ।
स्माभिवादयते वृद्धाञ्जानकीं लक्ष्मणेन च ॥
सीतां रामेण चात्मानमदर्शयत लक्ष्मणः ।

याच्चार्थदुहचिप्रच्छरुधब्रूशासजिनीवहहृदण्डिग्रहकृषमन्थमुषपचाद्या धवो
द्विढाः ॥ ६ ॥

तमर्थये ऽहं मोक्षं यो गोपैर्दुग्धमदुग्ध गाः ॥
फलान्यवाचिनोद्वृक्षान्वार्त्ताः पप्रच्छ वल्लवान् ।
रुरोध गोकुलं गोपीरब्रवीच्च मनोहरम् ॥